

Nederland

antennewoud

• *Er mogen niet zomaar antennes op gebouwen waar mensen wonen worden geplaatst.*

FOTO: PETER SCHOONEN

■ Protesteren tegen plaatsing

Veel antennes worden op overheidsgebouwen en kerken geplaatst om allerlei procedures met bewoners van appartementen te voorkomen. Iemand kan bezwaar maken bij de plaatsing van een antenne-installatie als hiervoor een omgevingsvergunning verplicht is. Dat is het geval als de mast hoger is dan 5 meter. De vergunning wordt door de provider aangevraagd bij de gemeente. Deze beoordeelt de aanvraag voornamelijk op ruimtelijke aspecten. Wanneer iemand het niet

eens is met het geven van een vergunning, dan kan daar bezwaar tegen gemaakt worden. Als een antenne geplaatst wordt op een woongebouw met huurders, dan is instemming van die bewoners nodig. Als meer dan de helft van de huisadressen aangeeft bezwaren te hebben tegen de plaatsing, mag de installatie niet zomaar worden geplaatst. De controlerende instantie bij de plaatsing van masten is Agentschap Telecom. KPN hanteert de volgende regels, die overigens ook

voor andere providers gelden: vanaf 40 meter hoog moeten een bouw- en een milieuvergunning afgegeven worden. Voor een mast van 5 tot 40 meter geldt een 'lichte' vergunningplicht. Een mast tot 5 meter kan vergunningsvrij aangebracht worden, maar daarvoor is dus een fiat van bewoners nodig. Deze protesteren, onlangs nog in Hoofddorp, tegen de plaatsing van een mast waarbij dat meestal een combinatie van angst voor hun gezondheid en daling van huizenprijzen is.

Elektromagnetische velden zorgen voor steeds meer klachten

door **THIJS WARTENBERGH**

AMSTERDAM – Steeds meer mensen die dicht bij een antenne wonen, soms zijn het er meer dan een, wijten bepaalde gezondheidsklachten aan de straling van die antennes. In Nederland staan momenteel bijna 30.000 antennes geregistreerd voor mobiele telefonie (zoals gsm, umts, 4G) en andere netwerken. Dat zijn er bijna 10.000 meer dan in 2008, blijkt uit gegevens van het Antennebureau.

Het Antennebureau is het informatiebureau van de rijksoverheid over antennes. Hier kan men terecht met vragen over de gezondheidseffecten van de elektromagnetische velden van antennes, de wetgeving rond de plaatsing van antennes en de toepassingen waar antennes voor worden gebruikt. Bovendien publiceert het Antennebureau iedere maand een totaaloverzicht van alle gsm-, umts- en LTE-antenne-installaties in Nederland. Voor meer info:

www.antennebureau.nl

Antennes produceren elektromagnetische velden. Die hebben een verwarmend effect op het lichaam. Om te voorkomen dat ons lichaam te veel zou opwarmen, wordt ervoor gezorgd dat je niet te dicht bij de antennes kunt komen. Daarvoor zijn zogenaamde blootstellingslimieten opgesteld. Daardoor levert het wonen in de buurt van die masten geen gevaar op voor de gezondheid, meent de Gezondheidsraad.

Toch wijten steeds meer mensen bepaalde gezondheidsklachten aan de straling van die antennes. Een andere groep is extra gevoelig voor draadloze netwerken in huis, op school of bij een bedrijf. Naar schatting van de Stichting Elektrohypersensitiviteit en een kennisplatform dat zich met dit onderwerp bezighoudt, gaat het om 3 procent van de bevolking, zo'n 450.000 mensen. Zij baseren zich op internationaal onderzoek.

De Gezondheidsraad stelt dat er onvoldoende wetenschappelijk bewijs is dat

klachten als slapeloosheid, spierpijn, duizeligheid en oogklachten veroorzaakt worden door de aanwezigheid van elektromagnetische velden. Ook op de langere termijn zijn geen nadelige invloeden te verwachten, wordt gesteld.

De GGD in Amsterdam gaat binnenkort huisartsen via een medisch tijdschrift informeren over dit verschijnsel, zodat zij bij niet te plaatsen klachten het effect van straling door

• *Van Carolien Schooneveld, hier met dochter Fay, mogen er in huis geen mobiele telefoons aanstaan.* FOTO: ALDO ALLESSIE

masten en elektrische apparatuur bij een diagnose kunnen betrekken. De indruk bestaat dat huisartsen nog te weinig af weten van dit onderwerp. Een snellere behandeling van deze patiënten wordt mogelijk indien een dokter beter geïnformeerd is over dit item.

■ Stralingsarm computerscherm

Carolien Schooneveld uit Driebergen is 'elektrogevoelig', zij ondervindt hinder van mobiele telefoons bijvoorbeeld. Ze gebruikt geen draadloze apparatuur, heeft elektrisch afgeschermd bekabeling en de aarding is aangepast. Ook werkt ze achter een speciaal, stralingsarm computerscherm. „Zo is het goed uit te houden in huis”, zegt ze.

Ze is betrokken bij een kenniscentrum en heeft een adviesbureau opgericht om

anderen van tips en wetenswaardigheden te voorzien omtrent deze aandoening. Een nieuwe ontwikkeling is dat sommige leerlingen en leerkrachten op school hinder ondervinden van de daar gebruikte wifinetwerken. „We attenderen scholen erop dat scholieren en onderwijzers die daar gevoelig voor zijn minder goed presteren en wijzen op mogelijkheden om de straling van zo'n netwerk te verminderen”, aldus Schooneveld.

• Dennis Raaphorst woont met zijn gezin op 25 m van een zendmast en heeft daar lichamelijk last van. FOTO: JOEP VAN DER PAL

■ Aluminium dakplaten

Mensen met klachten als slapeloosheid, hartkloppingen, concentratieproblemen en oogklachten, die zij wijten aan de elektromagnetische velden, voelen zich vaak onbegrepen omdat er veelal geen oorzaak voor de lichamelijke ongemakken is aan te geven. Zoals Dennis Raaphorst uit Lansingerland. Hij en zijn gezin klagen over misselijkheid, spierpijn, duizeligheid en hoofdpijn. Oorzaak volgens hem: de op 25 meter van zijn huis aanwezige 12 meter hoge zendmast. „Hoe kan het anders dat we, eenmaal op vakantie, prima slapen, zonder lichamelijke ongemakken?” vraagt hij zich af.

Keuringsinstantie KEMA heeft in zijn woning metingen verricht en stelt dat hij meer straling in zijn huis ontvangt dan het landelijk gemiddelde. De gemeente wil de mast niet verplaatsen en verhuizen is gezien de huidige situatie op de markt geen optie. Om het leven in huis draaglijk te maken heeft hij aluminium dakplaten

laten aanbrengen, zijn de wanden in de kinderkamer voorzien van een speciale, stralingsbeschermende aluminiumfolie en heeft hij in zijn slaapkamer een tussenwand geplaatst.

Hij stelt dat er eindelijk eens een goed onderzoek moet komen dat aantoont dat zendmasten niet schadelijk zijn. Tot die tijd zouden gemeenten, zoals Hilversum onlangs deed, het zogenaamde voorzorgprincipe moeten hanteren: pas tot plaatsing van een antenne overgaan als bewezen is dat de straling onschadelijk is voor de gezondheid van omwonenden.

'StopUMTS', een website die de plaatsing van zendmasten kritisch volgt, signaleert dat het aantal mensen dat last heeft van straling door masten en het gebruik van smartphones en draadloze netwerken toeneemt. Omdat er steeds meer masten bij komen en omdat smartphones door allerlei apps steeds contact zoeken met providers en daarbij meer dan voorheen 'stralen'.

■ Gevlucht

Martine Vriens is, zoals ze zegt, gevlucht uit Amsterdam, „met al zijn masten en antennes”. Ze woont nu in een bosrijk stukje Noord-Brabant met weinig van die gevaartes in de buurt, tijdelijk bij haar ouders in. Vanwege haar gevoeligheid voor draadloze apparatuur kon ze niet bij haar werkgever in dienst blijven. Op de werkplek aldaar was een wifinetwork.

Ze kan alleen naar buiten met beschermende kleding (voorzien van een aluminiumfolielaag) en merkt daardoor dat ze erg beperkt is in haar handelen. „Hoewel mijn lichamelijke situatie is verbeterd en ik minder klachten heb, voel ik me een bijna uitgestorven diersoort. Je leefgebied wordt steeds kleiner. Ik had in Amsterdam een druk sociaal leven, dat ben ik helemaal kwijt. Dat is erg”, zegt ze.